

Gyermek-bibliatábor Nyírbogdányban és Nyírturán

Nagy izgalommal és örömmel köszöntjük mind a táborosokat. Nyírbogdányban 2014. június 23-28. között, majd június 29-30. között tartottuk a gyerekek számára a táborokat. A táborok mottója: JÓZSUS A BARÁTOM volt. Nyírturán pedig egy héttel később, június 14-19. között tartottuk a gyerekek egy hétig tartó missziós táborát. A hét mottója is ezt fejezte ki: JÓZSUSAL EGY HAJÁBAN.

Igen gazdag programokkal ajándékoztuk meg a táborozó gyerekeket. Reggel 9.00 órától délután 16.00 óráig tartott a program. Minden nap szívesen felváltással kezdtük a napot, majd sok-sok órával dicsőítettük a Jézus Istent, és megköszöntük az érte, hogy átvette a felelősséget, és köztünk, hogy legyen velünk azon a napon is!

Majd következett a finom reggeli.

Mind a táborban egy-egy bibliai témát adtak elő a szervezők a gyerekeknek. Ezt követően pedig korcsoportonként megbeszéltek, lerajzoltuk a gyerekekkel együtt a témát mondanivalóját. Minden nap egy-egy rövid igét tanultunk meg együtt. A gyerekek megtanulhatták, hogy hogyan lehet másoknak segítséget okozni, illetve segíteni másoknak. Ezeket a jó dolgokat dicsőítjük és a gyerekek zsebtárcát kaptak, amit pártok délután leválaszthattak a táborban.

Nagyon gazdagon, vidáman, boldogan és örömmel töltöttük az egész hetet. Állások és csapattagok. A kézműves foglalkozások is voltak, amit minden gyerek nagyon élvezett, és az elkészített tárgyakat elvihették haza.

Szombaton a gyerekek előadták a bibliai témát, jelmezbe öltözve, amit minden gyerek igen nagyon élvezett. Nagyon ügyesen megtanulták a sajátjuk első bibliai történetét, és bátran, lelkesen adták a témát mondanivalóját.

Szombaton sok-sok órával töltöttük az előadott darabok között, amelyre meghívunk a szülőket és nagyszülőket is.

A tábor végén az egyik édesanya megköszöntötte a szervezőknek az ajándékos munkát, és elmondta, hogy szeretettel vesszük a táborosokat a

gyerekeket. Nem kőnyerből, nem immel-ámmal, hanem Árrámmel foglalkozunk velük. Mintha egy tőrőlt látt volna a gyerekek és kőzöttük. Ha szomorók voltak, mi is egytt őrzően lehajoltunk hozzájuk, ha vidámak voltunk, ő is nevettek. Kőszőő szavait a kővetkező gondolattal őrtá: *„Szeretet nélkül főt lehet apr-tani, tőglőt formázni és vasat kőcsolni, de nem lehet szeretet nélkül emberekkel bőnni!”* (Lev Tolsztoj).

Vendőglőis kőzben lehetősőg nyőlt sok szőlővel beszőgetni, akik elmondták, hogy a gyermekeik teljesen ki vannak cserőve, fel vannak tőttőve, nagy Árrámmel, tapasztalatokkal tőrték haza, és nagy lelkesedőssel vőrták a kővetkező napot!

A gyerekek

anyira őő őőztőő magukat, hogy a szombati őőő utőőn, sokan sőő-va mentek haza, és azt kőrtőő, hogy őővőre kőő hőőig tartson a őőő! Egy szőőő megjegyezte, hogy venni fog az adventistákőőknak egy tanyőt, ahol a őőőket megszervezhetik.

őőő Pőőő és Tamőő vezetőő mellett egy egőő csapat dolgozott ezen a csodőőlatos egy-egy hőőten, melyőő hőőőő vagyunk a őő őőőnek, hogy minden olyan szőőően, szeretetben, egysőőőben, őőővekedőőben tőőőőhetett. Hissőőő, nem maradt nyomtalan, mert amiket hallottak, tanultak a gyerekek, azt a legjobb időben a őő őőő Szentleke esőőőbe fogja juttatni!

Mőőő Árrámmel kőőőőőőőnk a kőőőőő őőőre is, hogy minőő őőőőő gyereket, illetve szőőőő őőőőőőnk és megőőőőőőőnk! Kőőőőőőnk benneteket, imőőőőőőő őőőőőőnk!

ő

Dőőőőőő Rita őőő Hilda